

וְאַתְּ עֶבֶד כֹּלָא מִשְׁחָתָא חַד דְּקִימָא וְאַסְתְּמִיד כֹּלָא
עַל דָּא.

וּבְגִין כְּד פִּד עוֹבְדִין מִתְכַּשְׁרִין לְתַתָּא, וְאַתְכַּשְׁרִין
בְּעוֹבְדִין טָבִין, בְּעוֹבְדִין דְּאֹרִיתָא, כְּדִין
כֹּלָא אֲתַתְּקֵן עַד הַאי אַתְר. דְּהָא הָכָא אֲשַׁתְּבַח
וְאַזְדַּמֵּן בְּגִלּוּיָא וּבְכַסּוּיָא, רָזָא דְמַהֲמִנּוּתָא וְנִטְלָא
עַד הָכָא.

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהֵרוּ פִּד עוֹבְדִין מִתְתְּקֵנָן וְאַחִיד
מִשְׁחָתָא אַחְרָא בְּסְתִימוּ, וּפְסָקָה בִּין
מִשְׁחָתָא דְלְתַתָּא לְמִשְׁחָתָא עֲלָאָה. מִשְׁחָתָא עֲלָאָה
אִיהִי מִשְׁחָתָא וְלֹא מִשְׁחָתָא, לָא מִשְׁחָתָא כֹּלָל.
וּבְגִין כְּד פְּסָקָה מִתְתָּא לְעֲלָא, וּמְפָסְקָא מִעֲלָא
לְתַתָּא. וְרָזָא דָּא יְהוּ"ה ו' יְהוּ"ה פְּסָקָה בְּגִיּוּתָהּ,
וּכְלָא חַד בְּרָזָא דְבוּצִיעָא.

לשון הקודש

מִתְקַנִּים וְאוֹחוֹת מְדִידָה אַחֲרַת בְּסַתְרָא,
וּפּוֹסְקַת בִּין הַמְדִידָה שְׁלֵמְטָה לְמְדִידָה
הַעֲלִיּוֹנָה. הַמְדִידָה הַעֲלִיּוֹנָה הִיא מְדִידָה
וְלֹא לְמְדִידָה, אִין מְדִידָה כֹּלָל. וּמִשּׁוּם
כְּד פּוֹסְקַת מִמְטָה לְמַעְלָה, וּמְפָסְקָה
מִמַּעְלָה לְמַטָּה. וְזוּה סוּד יְהוּ"ה ו' יְהוּ"ה
פּוֹסְקַת בְּתוֹכָם, וְהַכֹּל אַחַד בְּסוּד
קוּ הַמְדִידָה.

לְכֹל הַמְדִידוֹת, וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל מְדִידָה אַחַת
שְׁעוּמְדַת וְנִסְמְכַת כֹּלָה עַל זֶה.
וּמִשּׁוּם כְּד, בְּשַׁהֲמַעֲשִׂים בְּשָׂרִים לְמַטָּה
וּנְכַשְׂרִים בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּמַעֲשִׂים שֶׁל
תּוֹרָה, אִזּוּ הַכֹּל מִתְתְּקֵן עַד הָאֲתֵר הַזֶּה.
שְׁהִרִי כָּאן נִמְצָא וּמְזַדְמֵן בְּגִלּוּי וּבְכַסּוּי
סוּד הָאֲמוּנָה, וְנוֹסַע עַד לְכָאן.
וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהֵרוּ, בְּשַׁהֲמַעֲשִׂים

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ, כִּד עוֹבְדֵינָ לָא מִתְפַּשְׁרֵן
 וּבוֹצִיעָא לָא אֶתְפִּשְׁטָת, כְּדִין
 שׁוֹפְרָא אֶתְהַפֵּךְ וְכֹלָא אֶתְעַכֵּב וְקִימָא כְּדוּכְתֵיה,
 וְלָא נְגִיד לְתַתָּא. וְלִזְמִינָ דְהָא נְגִיד עַד דְמִטִּי
 לְשֶׁרְבִיטָא וְקִימָא תַמָּן, וְלָא נְגִיד לְתַתָּא וְאֶתְעַכֵּב.
 וְנִגְוֵנָא קִימָא וּכְטֵשׁ בְּדִרְגָּא דְאִיהוּ קְדָמָאָה,
 וּבוֹצִיעָא קִימָא (דף קכו ע"ב) תַמָּן וְלָא מְדִיד וְלָא פְּשִׁיט
 מִשְׁחָתָא. וְכֹל דָּא בְּגִין דְשׁוֹפְרָא אֶתְהַפֵּךְ מִתַּתָּאי
 עַל עוֹבְדֵיהוֹן דְלָא פִּשְׁרֵן.

וְכִד בּוֹצִיעָא אֶתְפִּשְׁטָת וּמְדִיד כְּדִין שׁוֹפְרָא
 אֲזִילַת וְתַלַת קְשָׁרִין קִימִין כְּדוּכְתֵיה וְאַף עַל
 גַּב דְבְרִזָּא אַחְרָא קִימָא כֹּלָא אִיהוּ בְרִזָּא תְדָא
 דְהָא תַלַת קְשָׁרִין אֲלִין דְקִימִין כְּדוּכְתֵיה תַחֲזוֹת
 גְּדַפְוִי דְהָהוּא שׁוֹפְרָא בּוֹצִיעָא קִימָא תַמָּן
 וְאֶתְבְּרַכֵּן גּוֹ תְּבִיבוּ.

 לשון הקודש

מתפשטת המדידה. וכל זה משום
 שהשופר התהפך מהתחונים על
 מעשיהם שאינם כשרים.

ובשקו המדה מתפשט ומודד, אזי
 השופר הולך, ושלשה קשרים קימים
 במקומו, ואף על גב שבסוד אחר הכל
 עומד בסוד אחד, שהרי שלשת הקשרים
 הללו שבמקומו עומדים תחת בנפי אותו

והמשבליים יזהרו, כשהמעשים לא
 נכשרים וכן המדידה אינו מתפשט, אז
 השופר מתהפך, והכל מתעכב וקים
 במקומו ולא שופע למטה. ולפעמים שזה
 שופע עד שמגיע לשרביט, ועומד שם
 ולא שופע למטה ומתעכב. והגון עומד
 ומכה בדרגה, שהיא הראשונה, וכן
 המדידה עומד שם ולא מודד ולא

סְגוּלָתָא בְרוּזָא דְתַלְתָּא אַבְהוֹן דְקַיְמָן גּוֹ שׁוּפְרָא,
הָכָא בּוּצִיעָא מְדִיד מְשַׁחְתָּא דָּא
בְּכֻלְהוֹ. בְּאַרְכָּא וּפּוּתֵיָא בְּעוּמְקָא וְרוּמָא וְעַגּוּלָא,
וְלֹא קַיְמָא הָכָא מְשַׁחְתָּא לְאַתְגַּלְיָא וּכְדִין כּוֹזֵר
הֲרַקִּיעַ רְקִיעָא סְתִימָאָה דְלֹא אֲתַגַּלְיָא כִּלְלִי, וְקַיְמָא
עַל רִישֵׁי דְחִיּוֹן קַדִּישֵׁין דְקַיְמָן בְּרוּזָא דְאַבְהוֹן.
וְהֵאֵי רְקִיעָא סְתִימָאָה עֵילָאָה קַיְמָא עַלֵיהוֹ.
וְאַפִּיק מִנְהּ זֶהַר דְנִהֵיר לְכֻלְהוֹ חִיּוֹן.
וּכְדִין קַיְמָא בּוּצִיעָא דְנִהֵר וּבְטִישׁ בְּכֻלְהוֹ
לְאַזְדַּהֲרָא, וְעַל דָּא כִּלְלִי בְרוּזָא דְמְשַׁחְתָּא קַיְמָא
לְנַגְנָא בְּשַׁעוּרָא דְנַגְנָא מְדִיד בּוּצִיעָא. לִית מָאן
דִּידַע לִיהּ לְהֵאֵי רוּזָא, כִּר אַנּוּן לְוָאֵי דְקַיְמָן עַל
נַגְנָא וְלֹא גִרְעֵי וְלֹא מִתְפַּשְׁטֵי לְבַר, אֶלָּא כִּלְלִי
גּוֹ מְשַׁחְתָּא דְרוּזָא דְבוּצִיעָא.

 לשון הקודש

וְזֶה הֲרַקִּיעַ הַנִּסְתָּר, עָלָיו עוֹמֵד עֲלֵיהֶם.
 וּמוּצִיא מִמֶּנּוּ זֶהַר שְׂמַאִיר לְכָל הַחַיּוֹת.
 וְאִז עוֹמֵד כּוֹ הַמְּדִידָה שְׂמַאִיר וּמִכָּה
 בְּכֻלָּם לְזֶהַר, וְעַל זֶה הַכֹּל בְּסוּד הַמְּדִידָה
 עוֹמֵד לְנַגֵּן בְּשַׁעוּר שֶׁהַנַּגּוֹן מוֹדֵד אֶת כּוֹ
 הַמְּדָה. אִין מִי שְׂמַכִּיר אֶת הַסּוּד הַזֶּה, רַק
 אוֹתָם הַלְלוּיִם שְׁעוּמְדִים עַל הַנַּגּוֹן, וְלֹא
 גִרְעִים וְלֹא מִתְפַּשְׁטִים הַחוּצָה, אֶלָּא
 הַכֹּל בְּתוֹךְ הַמְּדִידָה שֶׁל סוּד כּוֹ הַמְּדָה.

השופר, כו המדה עומד שם ומתברכים
 מתוך חביבות.

הַסְּגוּלָתָא בְּסוּד שֶׁל שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת
 הַעוֹמְדִים בְּתוֹךְ הַשׁוּפֵר, כָּאִן כּוֹ הַמְּדָה
 מוֹדֵד אֶת הַמְּדִידָה הַזֶּה בְּכֻלָּם. בְּאַרְךָ,
 בְּרַחֲב, עִמָּק וְרוּם וְעַגּוּל. וְלֹא עוֹמְדֵת כָּאִן
 הַמְּדִידָה לְהַתְגַּלּוֹת, וְאִז כּוֹזֵר הֲרַקִּיעַ,
 הֲרַקִּיעַ הַנִּסְתָּר שֶׁלֹּא הַתְגַּלָּה כִּלְלִי, וְעוֹמֵד
 עַל רִאשֵׁי הַחַיּוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁעוּמְדִים
 בְּסוּד הָאֲבּוֹת.

אֲנֹנִן תִּלַּת קְשָׁרִין קְדָמָי דְקָאֲמְרִין דְקִשְׁרָא
 קְדָמָא אֲשֵׁתָאָר עַל אַתְוֹן לְנִקְדָּא לְמַתְוִי
 טַעְמָא לְעֵלָא. לְזַמְנִין הָאִי נִקְדָּה דְקִימָא לְטַעְמָא
 לְעֵלָא, בּוֹצִינָא נְחִית לִיה לְתַתָּא לְהָאִי קְשָׁרָא,
 לְמַעְבַּד בִּיה מְדִידוֹ לְתַתָּא. וְכֹלָא בְרֹזָא דְדִיּוֹקְנָא
 דְוָא'וֹ נְחִית אֶקְרִי תְבִירָא. וְכַד נְחִית וְקִימָא עַל
 אַתְוֹן הָא אֲתַמַּר.

וְאֲנֹנִן תְּרִין קְשָׁרִין אַחֲרֵינִין דְקָא אֲמְרִין דְאֲשֵׁתָאָרוֹ
 קִימִין עַל אַתְוֹן וְאֲתַפְּשֵׁט בּוֹצִינָא בְרֹזָא
 דְוָא'וֹ וְאַחֲדִיד לֹוֹן. וְכַדִּין אֶקְרִי זְקַף רַב וְכַד לֹא
 קִימָא פְּשִׁיטוֹ דָּא בְּהִי תְרִי קְשָׁרִין, אֶקְרִי זְקִיפָא
 זְעִיר, וְאַף עַל גַּב דְּהָא כֹּלָא בְרֹזָא חֲדָא קִימָא.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ, יַעֲבֹדוּן נְגוּנָא בְרֹזָא דָּא
 כְּדָקָא חֲזִי. יִזְהָרוּ לְעֵלָא יִזְהָרוּ

לשון הקודש

וְאִתְּם שְׁנֵי הַקְּשָׁרִים הַאֲחֵרִים שְׂאֲמְרִינוּ
 שְׂנַשְׂאָרוֹ, עוֹמְדִים עַל הָאוֹתִיּוֹת,
 וּמִתְפַּשְּׁטת אֶבֶן הַמְּדִידָה בְּסוּד שֶׁל וָא'וֹ
 וְאוֹחוֹ בְּהֵם, וְאִזּוּ נִקְרָא זְקַף גְּדוֹל. וְכִשְׁלֹא
 קִימַת הַהִתְפַּשְּׁטוֹת הַזֶּה בְּשְׁנֵי הַקְּשָׁרִים
 הַלְלוּ, נִקְרָא זְקַף קָטָן, וְאַף עַל גַּב שְׂחִיבָה
 הַכֹּל עוֹמֵד בְּסוּד אַחֵר.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ, יַעֲשׂוּ נְגוּן בְּסוּד הַזֶּה
 כְּרָאוּי. יִזְהָרוּ לְמַעְלָה, יִזְהָרוּ לְמַטָּה,

אִתְּם שְׁלֹשֶׁת הַקְּשָׁרִים הָרִאשׁוֹנִים
 שְׂאֲמְרִנוּ, שֶׁהַקְּשָׁר הָרִאשׁוֹן נִשְׂאָר עַל
 הָאוֹתִיּוֹת לְנִקְדָּה שִׁיחִיָּה הַטַּעַם לְמַעְלָה.
 לְפַעְמִים הַנִּקְדָּה הַזֶּה שְׂעוֹמֵדֵת לְטַעַם
 לְמַעְלָה, הַמְּאֹר מוֹרִיד אוֹתָהּ לְמַטָּה
 לְקִשְׁר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת בּוֹ מְדִידָה לְמַטָּה.
 וְהַכֹּל בְּסוּד שֶׁל הַדִּיּוֹקָן שֶׁל וָא'וֹ יוֹרֵד
 נִקְרָא תְבִירָא. וְכִשְׂיֹרֵד וְעוֹמֵד עַל
 הָאוֹתִיּוֹת, הֵרִי נִתְבָּאָר.

לְתַתָּא, לְקַיְמָא קַיְוִמָא דְרִזָּא דְמַהֲמִנּוּתָא, וְסַמְכִין
 לָהּ וְנִתְרִין לָהּ. יִזְהַרוּ בְּהַהוּא נְגוּנָא רוּחָא בְּתַר
 רוּחָא וְנַעֲיִמוּ דָּא בְּתַר דָּא. כִּד מִתְחַבְּרִין כִּלְאֵי בְּרִזָּא
 דָּא, מִשְׁחַתָּא סָלִיק בְּחֻשְׁבֹּן יִזְהִירוּ. בְּגִין דִּהֲאֵי
 יִזְהִירוּ הוּא בְּחֻשְׁבֹּן רַל"ח, דִּהֲעֵי רוּחֵי וְתַנּוּעֵי לְנִגְנָא
 לְאַתְפִּשְׁטָא בּוּצִיעָא בְּכֻלְהוּ נְהוּרִין, גּוּ מִשְׁחַתָּא
 לְאַסְתִּמְכָא אֹרִיתָא. וּבְגִין דָּא יִזְהִירוּ כּוּזָה"ר הַכִּי
 הוּא לְחֻשְׁבֹּנָא יִזְהִירוּ.

יִזְהִירוּ כּוּזָהר חַד הוּא. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלְא
 כְּמַה דְאַתְמַר דְרַקִּיעָא עֲלָאָה סְתִימָאָה עַל
 כִּלְאֵי, מִשְׁחַתָּא גּוּ בּוּצִיעָא דְקַיְמָא בְּהָאֵי רַקִּיעַ,
 בְּכֻלְהוּ מִשְׁחַתֵּי דְחִינּוֹן קַדִּישִׁין עֲלָאִין וְתַתְּאִין וּבְגִין
 כִּד יִזְהִירוּ כּוּזָהר בְּכֻל אֲנּוֹן חִינּוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין כּוּזָהר
 בְּהַהוּא רַקִּיעַ דְקַיְמָא עֲלֵיהוּ, וְכִלְאֵי דָּא לְקַבֵּל דָּא.

לשון הקודש

יִזְהִירוּ כּוּזָה"ר, כִּד הוּא לְחֻשְׁבֹּן יִזְהִירוּ.
 יִזְהִירוּ כּוּזָהר אַחַד הוּא. מַה בֵּין זֶה לְזֶה?
 אֶלְא כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר, שְׁהַרְקִיעַ הַעֲלִיּוֹן
 הַנִּסְתָּר עַל הַכֹּל, מְדִידָה בְּתוֹךְ קוֹ הַמְּדִידָה
 שְׁעוֹמֵד בְּרַקִּיעַ הַזֶּה בְּכֻל הַמְּדִידוֹת שֶׁל
 הַחַיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתְּתוֹנוֹת,
 וּמִשׁוּם כִּד יִזְהִירוּ כּוּזָהר, בְּכֻל אוֹתָם
 הַחַיּוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתְּתוֹנוֹת, כּוּזָהר
 בְּאוֹתָהּ הַרְקִיעַ שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וְהַכֹּל זֶה

לְקַיֵּם אֶת קִיּוּם סוּד הַאֲמוּנָה, וְסוּמְכִים
 אוֹתָהּ וּמְאִירִים לָהּ. יִזְהִירוּ בְּאוֹתוֹ הַנִּגְנוֹן
 רוּחַ אַחַר רוּחַ, וְנַעֲיִמוֹת זֶה אַחַר זֶה.
 כְּשֶׁכֻּלָּם מִתְחַבְּרִים בְּסוּד הַזֶּה, הַמְּדִידָה
 עוֹלָה בְּחֻשְׁבֹּן יִזְהִירוּ. מִשׁוּם שֶׁ"יִזְהִירוּ"
 הַזֶּה הוּא בְּחֻשְׁבֹּן מְאִתִּים שְׁלִשִׁים
 וּשְׁמוֹנֶה, שְׁהַרוּחוֹת הִלְלוּ וְהַתְּנוּעוֹת לְנִגּוֹן,
 שְׁיִתְפִּשֵׁט הַמְּאוּר בְּכֻל הָאוֹרוֹת תוֹךְ
 הַמְּדִידָה לְסַמֵּךְ אֶת הַתּוֹרָה. וּמִשׁוּם זֶה

וְסִימָנָא דְכָל רִזּוּן אֱלִין בְּהַאי קִימָא יִזְהֵרוּ בְּזֶהַר
 סִימָנָא דָּא. וְרִזָּא דָּא לָא אֲתִיְהִיב אֱלָא לְמֵאֲרִי
 מַדִּין דִּידְעֵי בְּרִזָּא דָּא דְבוּצִיעָא. וְכַאֲן אַנּוּן
 צִדִּיקִיָּא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֲתֵי.

תָּא חֲזִי. וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהֵרוּ וְכוּ'. וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהֵרוּ
 אֱלִין אַנּוּן דְּמִסְתַּכְּלִי בְּרִזָּא דְּחֲכֻמָּתָא בְּסִתְרֵי
 רִזּוּן דְּאֹרִיתָא אֱלִין צִדִּיקִיָּא דְּעֵבְדִין רַעוּתָא
 דְּמֵאֲרִיהוֹן. וּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאֹרִיתָא יִמָּא וְלִילִיָּא.
 וְאֱלִין אַנּוּן מִשְׁכִּילִים דְּאַנּוּן מִשְׁכִּילִים בְּרַעוּתָא
 דְּמֵאֲרִיהוֹן תְּדִיר. וְהָא אֹקִימָנָא דְּלִית דְּרִנָּא
 בְּדְרִנָּא דִּידְהוּ.

בְּגִין כְּדָּ כָּל אַנּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאֹרִיתָא, אֶקְרוּן
 מִשְׁכִּילִים מִסְתַּכְּלָן בְּחֲכֻמָּתָא מִסְתַּכְּלָן
 בְּרִזָּא דְּחֲכֻמָּתָא עֲלָאָה. אֵין סוּף אֲתַפְּשִׁט נְהִירוּ

לשון הקודש

הסודות של התורה. אלה הצדיקים
 שעושים רצון רבונם, ומשתדלים בתורה
 ימים ולילות. ואלו הם המשכילים שהם
 משכילים ברצון רבונם תמיד, והרי
 בארנו שאין דרנה בדרנתם.

משום כך, כל אותם שמשתדלים
 בתורה נקראים משכילים, מסתכלים
 בחכמה, מסתכלים בסוד החכמה

בנגד זה. והסימן של כל הסודות הללו
 בזה עומד, יזהרו פזר הסימן הזה.
 והסוד הזה לא נתן אלא לבעלי מדות
 שיודעים בסוד קו המדה הזה. אשריהם
 הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

בא וראה, והמשכילים יזהרו וכו'.
 והמשכילים יזהרו, אלה אותם
 שמסתכלים בסוד החכמה, בסתרי

סָתִים דְּלֹא יָדִיעַ, וְהֵאֵי דְנִפְקָא מֵאִין סוּף קִימָא
 לְקִימָא. וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֲרוּ בְּזֶהַר תְּרַקִיעַ, אֲלִין אַנּוּן
 דְּמִסְתַּבְּלִי בְּרֹזָא דְחֻכְמָתָא, בְּסִתְרֵי בְּרֹזָא דְאֲוֵרִיתָא
 אֲלִין אַנּוּן דִּידְעֵי בְּרֹזָא דְרִזִּין, וּמִסְתַּבְּלָן וְאֲתַחֲזוּ
 לְאֲזִדְהָרָא בְּהֵהוּא וְהִירוּ דְנַגִּיד וְנָפִיק וְקִימֵי בְּרִזִּי
 דְאֲוֵרִיתָא, וְיָדִיעֵי לְאַסְתַּבְּלָא בְּסִתְרָהּ.

בְּזֶהַר תְּרַקִיעַ, דָּא אִיְהוּ רְקִיעָא דְקָאִים לְאַנְהָרָא
 לְתַתָּא, וְאֲתַעֲטֵר לְעֵלָא וְנָהִיר לְתַתָּא.
 וְהֵהוּא זֶהַר נָגִיד וְאֲתַמְשֵׁךְ לְתַתָּאי וּמִהֵהוּא זֶהַר
 אֲתַזְנוּ, וְקִימֵי בְּקִיּוּמֵיהוּ וְאֲזִלִּי וְשָׂאטָן וְנִצְחֵי גְבוּרֵי
 שְׂמִיָּא וְדִינֵי גְבוּרֵתֵי טְסִיסִין.

וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפּוֹכְכִים לְעוֹלָם וָעֶד. כִּד נְהָרִין
 כּוֹכְבֵיָא בְּנִהִירוּ דְנִצְיָן וְנִטְלֵי בְּמִטְלָנוּי
 לְאַתְנַהָרָא מִגּוּ דְרִגִין יְדִיעָאן, כּוֹכְבָא דְנִהִיר מְסִטֵר

 לשון הקודש

בְּזֶהַר תְּרַקִיעַ, וְהוּוּ תְּרַקִיעַ שְׁעוּמַד לְהֵאִיר
 לְמִטָּה, וּמִתַּעֲטֵר לְמַעְלָה וּמֵאִיר לְמִטָּה.
 וְאוֹתוּוּ הַזֶּהַר שׁוֹפֵעַ וְנִמְשָׁךְ לְתַחֲתוֹנִים,
 וּמֵאוֹתוּוּ הַזֶּהַר הֵם נְזוֹנִים, וְעוֹמְדִים
 בְּקִיּוּמָם וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים, וּמְנַצְחִים
 גְבוּרֵי הַשָּׁמַיִם, וְדִינִים גְבוּרוֹת קְשׁוֹת.
 וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפּוֹכְכִים לְעוֹלָם וָעֶד.
 כְּשִׂמְאִירִים הַכּוֹכְבִים בְּאוֹר שְׁנוּצִין
 וְנוֹסְעִים בְּמִסְעוֹתֵיהֶם שִׂאוֹרוּ מִתּוֹךְ

הַעֲלִיּוֹנָה. אִין סוּף מִתְפַּשֵּׁט אוֹר נִסְתֵר
 שְׁלֹא יָדוּעַ, וְזֶה יוֹצֵא מֵאִין סוּף בְּרִית
 לְקַיִם. וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֲרוּ בְּזֶהַר תְּרַקִיעַ,
 אֲלוּ הֵם שְׂמִסְתַּבְּלִים בְּסוּד הַחֻכְמָה,
 בְּסִתְרִים בְּסוּד הַתּוֹרָה. אֲלוּ הֵם
 שְׂמִכִירִים אֵת סוּד הַסּוּדוֹת, וּמִסְתַּבְּלִים
 וְיֵרְאוּ לְהוֹדִיָּהּ בְּאוֹתוּוּ הַזֶּהַר שְׁשׁוֹפֵעַ
 וְיוֹצֵא, וְעוֹמְדִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְיוֹדְעִים
 לְהִסְתַּבֵּל בְּסִתְרֵיהֶּ.

דְּמִזְרַח כַּמָּה אַנּוּן מִשְׁרֵין מִזְלָגִן קִימָאן בְּקִסְטוֹרֵיהּוּ.
 הַאי כּוּכְבָּא נְצִיץ תְּלַת זְמַיִן וּבְטַשׁ נְצִיצוּ דִּילֵהּ
 בְּרַבִּיעֵתָא לְקַבְּלָא נְצִיצוּ דְחַד קִטְרָא וְטַהֲרוּרָא
 דְּקִימָא לְעֵלָא. וּלְבַתֵּר שְׁכִיךְ וְאַתְנַצְצֵן כָּל אַנּוּן
 אַחֲרָנִין וְאִיהּ סָתִים בְּאַתְרֵיהּוּ. וְהַאי אֶקְרִי כּוּכְבָּא
 אוּמְנָא. לְבַתֵּר נִפְקָא לְסִטְר דְּרוּם כּוּכְבָּא אַחֲרָא,
 וְדָא נְצִיץ בְּאַרְבַּע כּוּכְבָּא דְרַהֲטִי וְאַזְלִי וְאוּשִׁיטוּ
 נְהוּרָא דִּילְהוֹן לְאַרְבַּע סְטְרִין דְּעֵלְמָא, וְהַאי אֶקְרִי
 כּוּכְבָּא דְנְצִיץ מִתְרֵי סְטְרֵי דְרוּם וּמִזְרַח.

וּמִתְנַהֲרֵי אֶלְפ וּרְבוּא רַבּוֹן כּוּכְבָּא דְנִטְלִי זִיתָרָא
 וְנְצִיצוּ מִגּוּ נְצִיצוּ דְנִהִיר מִן שְׁמֵשָׁא.
 שְׁמֵשָׁא דְמִשְׁקוּפָא (נ"א מִשְׁקוּפָא דְשְׁמֵשָׁא) כִּד נִהִיר בְּמִטְלָנּוּי
 נִהִרִין מִנֵּה כָּל אַנּוּן כּוּכְבָּא דְנִהִרִין וְנְצִיצִין כָּל אַנּוּן

לשון הקודש

אחר, וזה נוצץ עם ארבעה כוכבים
 שרצים והולכים ומושיטים את אורם
 לארבעת צדדי העולם, וזה נקרא כוכב
 שנוצץ משני צדדים, דרום ומזרח.

ונאורים אלף ורבוא רבבות כוכבים
 שנוטלים זהר וניצוצות מתוך ניצוצות
 שפאיר מהשמש. שמש של המשקוף
 (משקוף של השמש) כשפאיר במסעו, נאורים
 ממנו כל אותם הכוכבים שפאירים

דרגות ידועות, הפוכב שפאיר מצד
 המזרח, כמה הם מהנות משתלשלים
 עומדים בהיכלותיהם. הפוכב הזה נוצץ
 שלש פעמים, ומכה את הניצוץ שלו
 ברביעית לקבל ניצוץ של קשר אחד
 ואור פנימי שעומד למעלה. ואחר כך
 שוכב, ומתנוצצים כל אותם הנאורים,
 והוא נסתר במקומם. וזה נקרא כוכב
 אמן. אחר כך יוצא לצד הדרום כוכב

כּוֹכְבָא אוֹמְנָא. אַף עַל גַּב דְּסִתִּים לְבַתֵּר נָפִיק וְזָהִיר
עָלֵה חַד מְמַנָּא וַיְגֻרִיא"ל שְׁמֵהּ.

וְכַד הָאִי כּוֹכְבָא אוֹמְנָא נָפִיק וְנָצִיץ וְלֹא אֶסְתִּים,
כִּדִּין הֵהוּא מְמַנָּא נְחִית (נ"א נָפִיק) שְׁלֵמָא לְהֵהוּא
סְטָרָא. וְכַד בּוֹצֵינָא דְקַרְדֵּינֹתָא עֶבֶיד מוֹשְׁחָתָא לְעֵלָא
וְתַתָּא, וְכִלָּא אֶסְתְּמוּד וְאַנְהִיר וְנָגִיד אֶתְעֲרוּתָא
דְרַקִּיעָא עֵלָאָה לְקַבְלָה דְמוֹרְתָא, וְאִיהוּ אֶתְעַר לְקַבְלָה
דְמַעְרָב, וְסִימְנִיד (ישעיה מא ב) מִי הֵעִיר מִמוֹרְתָא צֶדֶק
יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ. כִּדִּין כָּל אַנּוּן מְמַנָּן דְקִימִין עַל
כּוֹכְבֵיא, כְּלָהוּ יוֹבִילוּן נְהִירוֹ דְאַנְפִּין מוֹגוֹ שְׁמֵשָׁא, כִּד
נְטִיל שְׁמֵשָׁא לְמִשְׁקוּפָא חֲדָא דְקֵאִי מִשְׁקוּפָא
דְבִילָנָא. כִּדִּין הֵהוּא כּוֹכְבָא דְנָצִיץ נְהִיר מוֹגוֹ חִילָא
דְחַד מְמַנָּא דְנְטִיל כִּד נְטִיל שְׁמֵשָׁא. (דף קכו ע"א) (עכ"מ

וכאן תחלת ענין ונראה שצריך להתחיל).

לשון הקודש

מתעורר כנגד המערב, וסימנך - (ישעיה
כא) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו,
אז כל אותם הממנים שעומדים על
הכוכבים, כלם יובילו האור של הפנים
מתוך השמש, כשנוסע השמש למשקוף
אחד שהוא משקוף של בילנא, אז אותו
הכוכב שנוצץ מאיר מתוך כחו של
ממנה אחד שנוסע כשהשמש נוסע.

ונוצצים כל אותם כוכב אומן. אף על גב
שנסתר אחר כך, יוצא וזוהר עליו ממנה
אחד ששמו יגוריא"ל.

וכשכוכב אומן הזה יוצא ונוצץ ולא
נסתר, אזי אותו הממנה מוריד שלום
לאותו הצד. וכאשר הניצוץ הקשה
עושה מדידה למעלה ולמטה, והכל
מסתמך ומאיר ושופע התעוררות של
הרקיע העליון כנגד המזרח, והוא

וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר (בראשית לב ו) מִסְטָרָא דְתַפְלִין
 דְּרִישָׁא. צֵאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה מִסְטָרָא דְתַפְלִין
 דִּיד וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, (תהלים א ג) וְהָא
 אוֹקְמוּהָ (דברים כ יט) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. דְּעָרִיכִין
 לְשִׁלְשׁ גְּלָגוּלִין לְגִבְהָ, כְּמָא דְאוֹקְמוּהָ יִשְׁלַשׁ אָדָם
 שְׁנוּתָיו וְגו'. וְאוֹקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין בְּשַׁבַּת אִין
 עוֹלִין בְּאִילָן, וְאִין רוֹכְבִין (נ"א סומכין) בְּאִילָן, וְאִין
 מִשְׁתַּמְשִׁין בְּאִילָן.

הֵאֵי בְּאַרְחָה רְזָא אָנָּא שְׂאִיל לָךְ בּוֹעִינָא קְדִישָׁא
 וְלֹא בְּפִשְׁטוֹ דְּמְאָרִי מִתְנִיתִין גּוֹפְנִיִים. אֵלָּא
 דְּמְאָרִי מִתְנִיתִין שְׁכָלִיִים דְּאִתְמַר עָלֵיהוּ
 וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ. אָמַר לִיה סָבָא סָבָא אָמָּא אָנָּא
 דְּאָנָּא מִסְטָרָא דְּאִילָנָּא דְּאִקְרִי אִילָנָּא דְּחַיִּי, דְּנִטְיַע
 בְּשַׁבַּת מְלַבְתָּא, דְּלֹא צְרִיךְ שׁוּם בְּרַ נְשׁ
 לְאַשְׁתַּמְשָׂא בָּהּ. כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ כָּל הַמְשַׁתְּמֵשׁ

 לשון הקודש

משתמשים באילן.

את זה בדרך סוד אני שואל אותך, המנורה הקדושה, ולא בפשיטות של בעלי המשנה הגופניים, אלא של בעלי המשנה השכליים שעליהם נאמר והמשכלים יזהרו. אמר לו, זקן זקן, אמר אני, שאני מצד העץ שנקרא עץ החיים, שנטוע בשבת המלכה, שלא צריך שום

ויהי לי שור וחמור – מצד של תפלין של ראש. צאן ועבד ושפחה – מהצד של תפלין של יד. והיה כעץ שתול על פלגי מים, והרי פרשה כי האדם עץ השדה, שצריכים לשלשה גלגולים אליו, כמו שבארוה ישלש אדם שנותיו וכו'. ופרשה בעלי המשנה, בשבת אין עולין באילן, ואין רוכבים (סומכין) באילן, ואין

בְּתַנָּא חֲלָף. וְדָא שְׁמָא מְפָרֵשׁ דְּסָלִיק לְחֶשְׁבֹן אָדָם.
וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנַן כָּל הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּשֵׁם הַמְּפָרֵשׁ נִעְקָר
מִן הָעוֹלָם.

אָמַר לִיה בְּרִיד אַנְתָּ בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, דְּבּוֹדָאי
הָכִי הוּא, דְּבִזְמִי דְּחַל שְׁלֵטָא עֵין הַדְּעַת
טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ אָדָם דְּוִיַּצֵּר בִּיַּצֵּר הַטּוֹב וּבִיַּצֵּר
הָרַע, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית ב ז) וַיַּצֵּר ה' אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם. וְאִיהוּ עֵין הַדְּעַת טוֹב וְרַע דְּחַב בִּיה
אָדָם. וְדָא הוּא מְטַטְרוּן דְּאִיהוּ עֶבֶד דְּשְׁלִיט בְּשִׂית
סְדְרֵי מְשָׁנָה וְאִיהוּ גּוֹפְנִי, וְשְׁלִיט בְּשִׂית יוֹמִין דְּחַל
דְּאֲנוֹן חֲלִין דְּטַמְאָה וְחֲלִין דְּטַהָרָה. וּמְנַה אֶתְיַהִיבוּ
שִׂית סְדְרֵי מְשָׁנָה בְּאֶסּוֹר וְהֵתֵר, טַמְאָה וְטַהָרָה,
בְּשֵׁר וּפְסוּל.

לשון הקודש

שְׁכַתוֹב (בראשית א) וַיַּצֵּר ה' אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם, וְהוּא עֵין הַדְּעַת טוֹב וְרַע שְׁחַטָּא
בו אָדָם, וְהוּו מְטַטְרוּן שְׁהוּא עֶבֶד
שְׁשׁוּלְטָא בְּשִׂישָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה וְהוּא גּוֹפְנִי,
וְשׁוּלְטָא בְּשִׂישָׁת יָמֵי הַחַל, שְׁהֵם חֲלִין שְׁל
טַמְאָה וְחֲלִין שְׁל טַהָרָה, וּמְנַנו נְתַנו
שְׂשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה בְּאֶסּוֹר וְהֵתֵר, טַמְאָה
וְטַהָרָה, בְּשֵׁר וּפְסוּל.

אָדָם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ, כְּמוֹ שְׁבַארוּהָ, כָּל
הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּכֶתֶר - עוֹבֵר. וְזֶה הַשֵּׁם
הַמְּפָרֵשׁ שְׁעוֹלָה לְחֶשְׁבֹן אָדָם. וּפְרָשׁוּהָ
רַבּוֹתֵינוּ, כָּל הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּשֵׁם הַמְּפָרֵשׁ,
נִעְקָר מִן הָעוֹלָם.

אָמַר לוֹ, בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
שְׁבּוֹדָאי כָּךְ הוּא, שְׁבִימוֹת הַחַל שׁוּלְטָא
עֵין הַדְּעַת טוֹב וְרַע, שְׁהוּא אָדָם שְׁל
וַיַּצֵּר, בִּיַּצֵּר הַטּוֹב וּבִיַּצֵּר הָרַע. וְהוּ

וְבִה (שמות כ ט) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכֶתְךָ. וְלִית עֲבוּדָה אֲלָא צְלוֹתָא, דְּבִה צָרִיךְ בַּר נָשׁ לְמַהְיֵי בְּעֵבֶד הַמְּסֻדָּר שְׂבָחָיו לְפָנֵי רַבּוֹ, וּבְעֵבֶד הַשְּׂוֹאֵל פָּרַם מֵרַבּוֹ, וּבְעֵבֶד הַמְּקַבֵּל פָּרַם מֵרַבּוֹ וְהוֹלֵךְ לוֹ.

אֲבָל בְּשֶׁבֶת מְלֻכְתָּא דְשַׁלְטָא בֵּיה אֵילְנָא דְחַיִּי וְלֹא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אֲוִקְמוּהָ דְאִין מְשַׁתְּמָשִׁין בְּאֵילָן שׁוֹם שְׁמוֹשׁ, וְכָל הַמְּשַׁתְּמָשׁ בְּתַנָּא חֲלָף. וְלֹא עוֹלִין בֵּיה וְלֹא סוֹמְכִין בֵּיה לְאִשְׁתְּמָשָׁא, דְלֹא יִקְצִצוּן בְּנִטְיָעוֹת, דְלִית תַּפְּזוֹן קִצּוּץ וּפְרוּד בְּאֵילְנָא דְחַיִּי.

וְאֵילְנָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע צָרִיךְ לְמַעֲבֹד בֵּיה פְּרוּד בֵּין טוֹב לְרַע. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א, ד) וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וְצָרִיךְ לְמַעֲבֹד קִצּוּץ בֵּיה לְמַהְיֵי בַר נָשׁ

לשון הקודש

הַמְּשַׁתְּמָשׁ בְּכֶתֶר - עוֹבֵר, וְלֹא עוֹלִים בּוֹ וְלֹא סוֹמְכִים בּוֹ לְהַשְׁתְּמָשׁ, שְׁלֹא יִקְצִצוּ בְּנִטְיָעוֹת, שְׂאִין שָׁם קִצּוּץ וּפְרוּד בְּעֵץ הַחַיִּים.

וְהָעֵץ שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בּוֹ פְּרוּד בֵּין טוֹב לְרַע. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (בראשית ד) וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בּוֹ קִצּוּץ

וְכוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכֶתְךָ. וְאִין עֲבוּדָה אֲלָא תַפְלָה, שְׂבוֹ צָרִיךְ אָדָם לְהִיֹּת בְּעֵבֶד הַמְּסֻדָּר שְׂבָחָיו לְפָנֵי רַבּוֹ, וּבְעֵבֶד הַשְּׂוֹאֵל פָּרַם מֵרַבּוֹ, וּבְעֵבֶד הַמְּקַבֵּל פָּרַם מֵרַבּוֹ וְהוֹלֵךְ לוֹ.

אֲבָל בְּשֶׁבֶת הַמְּלֻכָה, שְׁשׁוֹלֵט בָּה עֵץ הַחַיִּים וְלֹא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, פְּרִשׁוּהָ שְׂאִין מְשַׁתְּמָשִׁים בְּאֵילָן שׁוֹם שְׁמוֹשׁ, וְכָל

בְּלֹא יֵצֵר הָרַע, בְּגִנּוּא דְקָצִין לִיה מִנְה וְהִרְגָה
 בְּגִרְסָתָהּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים קט כב) וְלִבִּי חָלַל
 בְּקִרְבִּי. וְלִקְבֹל מ"ט מִן מַטְטְרוֹן אֲנִי תַשְׁעָה
 וְאַרְבַּעִין פָּנִים טָהוֹר. וּמַסְטְרָא דְסַמְא"ל תַשְׁעָה
 וְאַרְבַּעִין פָּנִים טָמֵא.

וּמֵאֵן דְזָכִי לְחַבְרָא ה' לְתַשְׁעָה וְאַרְבַּעִין פָּנִים
 דְטָהוֹר דְאִיהוּ חֲמִשָּׁא חֲמִשֵּׁי תוֹרָה,
 אֲתַעְבִּיד מִטָּה לְמַחָא בֵּיה לְיַעֲרָה בְּאֵת י' דְאִיהִי
 עֶשֶׂר מְחָאן וְהִינוּ, ה"י מִן אֱלֹהִים. וּבְגִין דָּא
 אֲתַקְרִי מִטָּה הָאֱלֹהִים. וּבַעַל הָאִי מִטָּה אִיהוּ ו'
 דְאֲתַמַּר בֵּיה (שמות לד ו) הִנֵּה אָנֹכִי בְרִית בְּרִית נֶגְדָה
 כָּל עַמֶּךָ וְגו', דְכְבַרְתָּ עִמָּה בְרִית עַל תְּלִיסַר מְכִילָן
 דְרַחֲמֵי דְלֹא יַחֲזֹר רִיקָם בְּצִלוֹתָהּ. דְאֵלֶם בְּלֹא ה"י
 אֲתִי רִיקָם.

לשון הקודש

תורה, נעשה מטה להכות בו את יצרו
 עם האות י' שהיא עשר מכות, והינו ה"י
 מן אלהים. ומשום כך נקרא מטה
 האלהים. ובעל המטה הנה הוא ו'
 שנאמר בו (שמות לד) הנה אנכי ברית ברית
 נגד כל עמך, שפרת עמו ברית על שלש
 עשרה מדות של רחמים שלא יחזור ריקם
 בתפלתו. שאלם בלי ה"י בא ריקם.

שיהיה האדם בלי יצר הרע, כמו שקוצין
 אותו ממנו והורגו בגרסתו. והו שכתוב
 (תהלים קט) ולבי חלל בקרבי. וכנגד מ"ט מן
 מטטרו"ן הם ארבעים ותשע פנים טהור.
 ומצדו של סמא"ל ארבעים ותשע פנים
 טמא.

ומי שזוכה לחבר ה' לארבעים ותשע
 פנים של טהור, שהוא חמשה חמשי

וְדָא הוּא דְאָמַר יַעֲקֹב (בראשית לא מב) לִילֵי אֱלֹהֵי אָבִי
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפְתַח יַעֲחֵק הָיָה לִי כִּי עָתָה
 רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי (בראשית לא). וְאִמְרֵי בְּנֵי דְאֶתְמַר
 בְּלָבָן (שם פסוק מא) וַתַּחֲלֵף אֶת מִשְׁכְּבֹתַי עֲשֶׂרֶת
 מִנִּים (שם), וּבָאת י' אֶתְעָבִיד לִיה נִם. דְּאֱלֹהִים
 אֲפִיק מִנְה ה"י, נִשְׁאָר אֱל"ם רִיק בְּלֹא אֲוִרִיתָא
 דְּבַעַל פְּהַ. אֲבָל מָאן דְּעָלִי צְלוּתָא לְאִילָנָא דְּחַיִּי,
 לֹא יַחֲזֹר רִיקָם בְּצְלוּתָהּ לְעוֹלָם.

וּבְנֵי דָא אֵית אֱלֹהִים מִפְּטָרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב
 וְרַע, וְאֵית (ירמיה י') אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם
 מִפְּטָרָא דְּאִילָנָא דְּחַיִּי וְלֹא זָכִין לִיה אֲלֵא מֵאֲרִי
 קַבְּלָה דִּידְעִין רַזוֹן דְּאֲוִרִיתָא.

אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא לְהַהוּא סְבָא בְּמֵאִי
 אֲשֶׁתְּמוּדַע מָאן דְּאִיהוּ בְּאִילָנָא דְּחַיִּי

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

ריקם בתפלתו לעולם.

ומשום זה יש אלהים מהצד של עץ
 הדעת טוב ורע, ויש אלהים חיים ומלך
 עולם מהצד של עץ החיים, ואין זוכים לו
 אלא בעלי קבלה, שיודעים את סודות
 התורה.

אמר לו המנורה הקדושה לאותו הזקן,
 במה נודע מי שהוא בעץ החיים, שהוא

וזהו שאמר יעקב, לילי אלהי אבי אלהי
 אברהם ופתח יעחק הנה לי כי עתה
 ריקם שלחתיני (בראשית לא). ולמה? משום
 שנאמר בלבן ותחלף את משכבתי
 עשרת מנים (שם). ובאות י' נעשה לו נם,
 שאלהים הוציא מפגו ה"י, נשאר אל"ם
 ריק בלי תורה שבעל פה. אבל מי
 שמתפלל תפלה לעץ החיים, לא יחזור

דַּאִיְהוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָ"ה בְּעֶשֶׂר אֲתוֹן דְּשִׂמְא
 מִפְּרֵשׁ דַּאִיְהוּ אָדָם דְּאַצִּילוֹת דְּהָכִי סְלִיק יו"ד
 ה"א וְא"ו ה"א לְחֻשְׁבֹן אָדָם. לְמָאן דַּאִיְהוּ מִסְטָרָא
 דְּאָדָם דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע דַּאִית בֵּיה אָדָם טוֹב
 וְאָדָם בְּלִיעֵל.

אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא בֵּין אָדָם טוֹב דְּעֵץ
 הַדַּעַת, לְאָדָם דְּאִילָנָא דְּחַיִּי, אִית חֲלוּף
 בְּהוֹן. בְּגוֹן (שְׁמוֹת כו לג) וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכַת לָכֶם וְגו'.

דָּדָא בְּבְרִיאָה וְדָא בְּאַצִּילוֹת. אֲשֶׁתְּמוֹדַע מָאן
 דַּאִיְהוּ נִשְׁמַתָּה מֵאִילָנָא דְּחַיִּי, וְדָאִי כִּד מְנַח תְּפֻלִּין
 עַל רִישָׁה מִתְּפֻּן לְאַעְלָא כָּל אֱלֹהִים אַחֲרִים תְּחֹת
 שְׁלֻטְנוּתָא דְּשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דַּאִיְהִי תְּפֻלִּין דְּרִישָׁא
 דְּבַר נֶשׁ, וְלְאַעְלָא כָּל אֲמִין תְּחֹת יַד ה' דַּאִיְהִי
 שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה.

לשון הקודש

בְּהֶם חֲלוּף, כְּמוֹ וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכַת לָכֶם
 וְגו'. שְׁזַה בְּבְרִיאָה וְזַה בְּאַצִּילוֹת. נוֹדַע מִי
 שֶׁהוּא מֵעֵץ הַחַיִּים נִשְׁמַתוּ, וְדָאִי כְּשִׁמְנִיחַ
 תְּפֻלִּין עַל רִישׁוֹ, מִתְּפֻּן לְהַכְנִים כָּל
 אֱלֹהִים אַחֲרִים תַּחַת שְׁלֻטוֹן הַשְּׁכִינָה
 הַעֲלִינָה שֶׁהִיא הַתְּפֻלִּין שֶׁל רִישׁ שֶׁל
 הָאָדָם, וְלְהַכְנִים אֶת כָּל הָאֲמוֹת תַּחַת יַד
 ה' שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה הַתְּתָאָה.

עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָ"ה בְּעֶשֶׂר אוֹתוֹת שֶׁל
 הַשֵּׁם הַמְּפֻרָשׁ, שֶׁהוּא אָדָם שֶׁל אַצִּילוֹת,
 שֶׁכֵּךְ עוֹלָה יו"ד ה"א וְא"ו ה"א לְחֻשְׁבֹן
 אָדָם, לְמִי שֶׁהוּא מֵהַצַּד שֶׁל אָדָם שֶׁל עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שֵׁשׁ כּוֹ אָדָם טוֹב וְאָדָם
 בְּלִיעֵל?

אָמַר לוֹ הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בֵּין אָדָם טוֹב
 שֶׁל עֵץ הַדַּעַת לְאָדָם שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, יֵשׁ

בְּגִין דְּבַגְלוּתָא אֲתָמַר (משלי ל כא) תַּחַת שְׁלֹשׁ רַגְזָה
 אַרְיָ וְגו', תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנָבַל כִּי יִשְׁבַע
 לָחֶם וְגו', וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבֻרְתָּהּ וּבְגִין דָּא תִּפְלִין
 דִּירִישָׁא וַיֵּדָא לְאַעְלָא שִׁפְחָה תַּחֲוֹת גְּבֻרְתָּהּ עֲלָא
 וְתַתָּא. וּבַהֲזַפְרוֹת דִּלְגָאוּ דְּכִלְיָן בְּהוֹן דִּיאִהוּ שְׁקוּל
 לְאַזְרִיתָא, צְרִיךְ לְאַעְלָא עֶבֶד תַּחַת רַבּוּ עֲלָא
 וְתַתָּא. וַדָּא אֶקְרִי בְּרָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְשְׂכִינְתָּהּ. הָדָא הוּא דְכֶתִיב (שמות ד כב) כֹּה אָמַר ה'
 בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל. וְאַלִּין דְּעֶבְדִּין דָּא אֲתָמַר
 בְּהוֹן (דברים יד א) בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם. וּבְגִין דָּא
 אָמַר (פרקי אבות) אַל תִּהְיוּ כְּעֹבְדִים הַמְשַׁמְשִׁים אֶת הָרַב
 עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרָם.

וּמָאן דְּעֵבִיד כְּקוּדָא דָּא עַל מְנַת לְקַשֵּׁר אֱלֹהִים
 אַחֲרֵים דְּעֵבֹדָה זָרָה לְמַתְהוּי לְשַׁעְבֻּדָהּ.

לשון הקודש

הבן של הקדוש ברוך הוא ושכינתו. זהו
 שפתות כה אמר ה' בני בכרי ישראל.
 ואלה שעושים את זה, נאמר בהם בני
 אתם לה' אלהיכם. ומשום זה אמר אל
 תהיו כעבדים המשמשים את הרב על
 מנת לקבל פָּרָם.

ומי שעושה את המצוה הזו על מנת
 לקשר אלהים אחרים של עבודה זרה

משום שבגלות נאמר (משלי ל) תחת
 שלוש רגזה ארץ, תחת עבד כִּי יִמְלוֹךְ
 וְנָבַל כִּי יִשְׁבַע לָחֶם, וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ
 גְּבֻרְתָּהּ. ומשום זה תפלין של ראש ויד,
 להכניס שפחה תחת גְּבֻרְתָּהּ לְמַעְלָה
 ולמטה. ובהזפורות שבפנים שפוללים
 בהם שהוא שקול לתורה, צריך להכניס
 עבד תחת רבו לְמַעְלָה ולמטה, וזה נקרא